Dosarul nr. 2c-94/25
2-2500793-12-2c-22012025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Olga Boțan, ***examinând în procedura cererilor cu valoare redusă***, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele ***** împotriva***** cu privire la încasarea sumelor, și-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La 20 ianuarie 2025 a fost înregistrată și repartizată prin PIGD la data de 22 ianuarie 2025 cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele ***** împotriva***** cu privire la încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, conform Contractului de prestare a serviciilor sanitaro-igienice nr. 169 din 10.02.2023 întreprinderea SRL ’’Copman-Service” a prestat servicii sanitaro-igienice companiei *****.

Relatează că, serviciile au fost prestate iar valoarea acestora acceptată iar careva obiecții din partea companiei *****, privind calitatea serviciilor, nu au fost niciodată. Totodată, beneficiarul urma să achite valoarea serviciilor prestate, indicată în facturi, însă până în prezent pârâtul a format o restanță în sumă totală de 5148 lei.

Totodată menționează că, Conform pct.4.4 al Contractului, în cazul încălcării termenelor de plată a lucrărilor prestate, Beneficiarul achită Prestatorului o penalitate de 0.5% din suma datoriilor pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, ***** se consideră în întârziere. S-a calculat penalitatea pentru perioada 06.03.2023-10.10.2024, în mărime de 30925,68 lei.

Susține că până în prezent, pârâtul nu a achitat integral datoria, suma restantă fiind de 5148 iei, inclusiv penalitatea - 30 925,68 lei.

Mai comunică că, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 29.08.2024 și la 18.12.2024 pârâtului i-a fost adresată reclamație privind achitarea integrală a sumei datorate. însă reclamația a fost ignorată de către pârât. Până în prezent pârâtul nu a achitat datoria, restanta la 20.01.2028 constituind 36073,68 lei.

Necăutând la somațiile lor, pârâtul nu și-a onorat obligațiile sale pecuniare față de reclamant, ceea ce i-a determinat să se adreseze în instanța de judecată.

Solicită :

- încasarea de la pârâtul ***** în beneficiul reclamantului SRL ’’Copman-Service” a datoriei restante, în mărime de 5 148,00 lei;
- încasarea de la pârâtul ***** în beneficiul reclamantului SRL ’’Copman-Service” a penalității conform pct.4.4. al Contractului de prestare a serviciilor nr.169 din 10.02.2023, pentru perioada de întârziere 06.03.2023-10.10.2024, în mărime de 30925,68 lei:
- încasarea de la pârâtul ***** în beneficiul reclamantului SRL ’’Copman-

Service” a cheltuielilor de judecată, taxa de stat - 1492,91 lei, taxa de timbru - 200 lei și cheltuieli asistență juridică - 3000 lei.

În conformitate cu art. 276[2] alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Ţinând cont de obiectul şi valoarea acţiunii, prin încheierea din 23 ianuarie 2025, s-a primit în procedură de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele ***** (f.d. 24).

În conformitate cu art. 276[3] alin. (1) şi (3) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art. 172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Astfel, pârâtului i-au fost expediate copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexate la ea şi i s-a stabilit termenul de 30 zile pentru prezentarea referinței scrise privind acţiunea reclamantului şi probele necesare (în copii de pe înscrisuri într-un număr egal cu numărul de participanți la proces, inclusiv unul pentru instanța de judecată), comunicându-i concomitent **că termenul acordat este unul de decădere** în prezentarea ulterioară de probe și a referinței, în caz contrar cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu dispozițiile art. 276[4] alin. (2) CPC.

La data de 20 februarie 2025 , reprezentantul pârâtului*****, avocatul Iurie Spînu a depus referință la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele ***** împotriva***** cu privire la încasarea sumelor, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată și dispunerea încasării cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei.(f.d.30-35)

Partea reclamantă la data de 05.03.2025 a depus răspuns la referință.

Aprecierea instanței:

Studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea de avocatul ** în interesele ***** SRL împotriva***** cu privire la încasarea sumelor, ca neîntemeiată, reieşind din următoarele considerente.***

În corespundere cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 9 al Codului civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în

acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Potrivit prevederilor art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține că, la data de 10 februarie 2023 între ***** SRL *în calitate de prestator și*****, *în calitate de beneficiar* a fost încheiat contractul nr. 169 de prestare a serviciilor sanitaro-igienice (f.d.8).

Reclamanta pretinde că,***** nu și-a executat integral obligațiile contractuale față de SC ***** SRL, acumulând o restanță în sumă de 5148 lei – reprezentând datoria de bază – precum și penalități de întârziere în cuantum de 30925,68 lei, întemeindu-și pretenția pe actul serviciilor efectuate, factura fiscală emisă, actul de verificare și somați nr. 1 din 23.08.2024 expediate pârâtului în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului.

În corespundere cu art. 15 alin. (1), (2) al Codului civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.

Conform prevederilor art.774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit prevederilor art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1), (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 1375 Codul civil, prin Contractul de prestări servicii o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită.

Potrivit art. 1376 alin. (1) și (2) Cod civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Potrivit pct. 3.2 din contractul nr. 169 anexat la materialele cauzei, predarea-primirea lucrărilor prestate în decursul lunii în conformitate cu prezentul Contract este realizată de către Părți la momentul îndeplinirii lucrărilor, imediat la expirarea lunii curente prin perfecționarea și semnarea de către reprezentanții împuterniciți ale Părților a Actului lucrărilor prestate, care este parte integrală a Contractului.

Conform pct. 3.4 din același contract, achitarea lucrărilor prestate de către prestator în conformitate cu prezentul contract este realizată în decurs de 5 (cinci) zile bancare din momentul **semnării de către Părți** a actului lucrărilor prestate, care reprezintă o motivare pentru achitare.

În temeiul pct. 6.1 din același Contract, prezentul contract intră în vigoare la 10 februarie 2023 și încetează la 31 decembrie 2023.

La caz, reclamantul nu a îndeplinit cerința legală de probațiune a afirmațiilor expuse în acțiunea înaintată, nu a probat faptul că, actele de îndeplinire a serviciilor au fost aduse la

cunoștința beneficiarului de serviciu, or pe actul nr. 325 (f.d. 13), de verificare a decontărilor (f.d. 15) și factura fiscală anexată la materialele cauzei **nu se atestă semnătura beneficiarului**, fiind semnate unilateral de către prestator.

Astfel, judecătorul ajunge la concluzia lipsei temeiului legal pentru a dispune încasarea unor sume din contul***** în beneficiul reclamantului ***** *SRL,* or, lipsește faptul juridic, temeiul legal, generator al obligației de plată a sumelor solicitate.

Suplimentar, conform art. 309 Cod civil, (3) Actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi.

În mod particular, cu referire la conținutul obligatorii a facturilor fiscale, reieșind din pct. 28 al Instrucțiunii privind completarea formularului tipizat primar cu regim special „Factură Fiscală", aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 28 august 2017, care în pct. 11 stipulează că, în cadrul livrărilor de mărfuri factura fiscală se completează în modul următor, în rândurile 14 „Predat mărfurile/activele serviciile" şi 17 „Primit mărfurile/activele (serviciile) cumpărătorul/beneficiarul", iar persoana de răspundere a cumpărătorului pe al doilea, al treilea şi al patrulea exemplare ale facturii fiscale certifică prin semnătură şi, după caz, se aplică ştampilă pentru primirea încărcăturii de la intermediar (transportator). În cazul cînd mărfurile sînt primite în baza delegației vizate de cumpărător, persoana autorizată confirmă prin semnătură în rîndul 17 „Primit mărfurile/activele (serviciile) cumpărătorul/beneficiarul".

Astfel, factura fiscală cu seria din 30 aprilie 2024, în temeiul căreia se solicită încasarea sumei, nu confirmă executarea prestației de către societatea reclamantă și nu generează obligația corelativă a societății pârâte.

În aceiași ordine de idei, reieșind din dispozițiile art. 117 alin.(1) Cod fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art.108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

Iar, conform art. 108 Cod fiscal, (8) Serviciile prestate care determină plăţi succesive, precum servicii de construcţie-montaj, consultanţă, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sînt considerate efectuate la data la care sînt întocmite procesele-verbale de predare-primire a lucrărilor şi alte documente similare, pe baza cărora se stabileşte livrarea serviciilor, sau, în funcţie de prevederile contractuale, la data acceptării lucrărilor de către beneficiar.

În speță, actul nr. 325 a serviciilor efectuate a fost emis la data de 30 aprilie 2024, adică după expirarea perioadei de valabilitate a contractului și nicidecum la expirarea lunii curente așa cum este stabilit în pct. 3.2 din contract.

Drept urmare, nu poate fi constata existența obligației de plată a unor sume de către pârâtul*****, în circumstanțele relatate de reclamant, or, lipsește temeiul legal pentru obligația de plată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Astfel, în lipsa unor probe certe ce ar confirma că reclamantul a adus la cunoștința pârâtului actul lucrărilor prestate printr-o altă modalitate care ar echivala cu semnarea acestui act, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cerința reclamantului privind încasarea sumei 5148 lei cu titlu de datorie pentru serviciile prestate.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, probe în pricinile civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi a altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.

Or, în conformitate cu prevederile art. 121 Cod de Procedură Civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform prevederilor art. 130 alin. (1-3) Cod de Procedură Civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe - aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Judecătorul în cadrul judecării pricinii în fond și-a îndeplinit sarcinile de asigurarea contradictorialității și egalității părților, a creat condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei, însă reclamantul nu şi-a exercitat obligaţia prevăzută de art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, contrar principiilor normelor legale, reclamantul nu a argumentat temeinicia admiterii cerințelor sale prin încasarea pretinsei datorii pentru prestarea serviciilor.

Simplele argumente ale reclamantei nu pot constitui temei de pronunțarea unei hotărâri de admitere a pretențiilor.

Judecătorul, conchide că pretențiile reclamantei sunt neîntemeiate, iar criticele aduse în adresa pârâților nu pot constitui motiv de admitere a cererii de chemare în judecată.

Dat fiind faptul că, instanța nu a constatat neregularitățile menționate în acțiunile pârâtului, instanța găsește necesar de a respinge cererea de chemare în judecată în formă concretizată, integral.

Conform art. 241 al. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

Călăuzindu-ne de art.6 paragraful 1 CEDO protocoalele 3,5,8,22 și jurisprudența CEDO, instanțele de judecată sunt obligate să motiveze hotărîrile sale, care vor trebui să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării pricinii, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc.

Subsecvent urmează a fi respinse şi cerinţele privind încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, or, nu a fost cert probată existența datoriei.

Mai mult ca atât, în pct. 4.4 din contract se prevede că, în cazul încălcării termenilor de plată a lucrărilor prestate de către prestator, beneficiarul achită prestatorului o penalitate de 0,5 % din suma datoriilor pentru fiecare zi de întârziere. Cu toate acestea beneficiarul nu poartă răspundere pentru încălcarea termenilor de plată, dacă aceasta este rezultatul acțiunii

prestatorului (factura nu a fost prezentată la timp, prezentarea actului lucrărilor prestate în timpul lunii, existența reclamațiilor prezentate prestatorului).

În speță, factura fiscală cât și actul serviciilor efectuate semnate unilateral, la care face trimitere reclamanta, se datează cu 30 aprilie 2024, circumstanță care atestă că, au fost emise după încetarea acțiunii contactului, respectiv, neprezentarea la timp a facturii din partea prestatorului.

Cheltuielile de judecată.

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Având în vedere faptul că, reclamantul este persoana care a pierdut procesul, din contul pârâtului nu poate fi dispusă încasarea cheltuielilor de judecată.

Conform art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Totodată, reprezentantul pârâților, avocatul Iurie Spînu în referința depusă a solicitat respingerea acțiunii și încasarea de la ***** a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă de 4000 lei (f.d.30-32).

În conformitate cu art.1 al Legii cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor. Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Astfel, acordarea asistenţei juridice, nu este activitate de întreprinzător şi se efectuează de avocat, care are licenţă care î-i acordă dreptul de a practica avocatura, a acorda asistenţă juridică şi a încheia contracte de asistenţă juridică.

Conform art. art.60,63 ale Legii cu privire la avocatură, avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern. Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Potrivit art. 80 alin. (7) Cod de procedură civilă, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat şi certificat de avocat.

Astfel, judecătorul reţine că avocatul Iurie Spînu a participat la examinarea pricinii în baza mandatului, eliberat de către Cabinetul avocatului (f.d.29), reprezentînd intereselea doi pârâți, ultima este avocat, are licenţă de acordare a asistenţei juridice, eliberată conform prevederilor Legii cu privire la avocatură.

Reieşind din prevederile art. 90 lit. (i) Cod de procedură civilă, din cheltuieli de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Astfel, judecătorul va admite şi cerinţa pârâților privind încasarea sumei achitate pentru asistenţa juridică acordată de către avocatul Iurie Spînu în mărime de 4000 lei, considerându-le reale, rezonabile, corespunzătoare prevederilor normei menționate, având în vedere complexitatea și caracterul acțiunii supusă judecății, durata examinării pricinii civile.

În confirmarea achitării plății avocatului a fost prezentat extras din e-factura și extras de cont (f.d.34-35).

Potrivit recomandărilor privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobate prin Hotărârea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din 27.05.2022, în continuare recomandări, la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont și de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță.

Deși examinarea cauzei din speță a avut loc în procedura scrisă, fără participarea părților/participanților în ședință de judecată, judecătorul atestă întemeiată suma solicitată și achitată pentru serviciile de asistență juridică, ținând cont de cuantumul onorariilor avocaților aprobate prin Hotărârea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din 27.05.2022, mai mult ca atât, ele nu se referă la participarea nemijlocită în ședințele de judecată, ce ar duce eventual la micșorarea sumei pretinse.

Reieșind din faptul că,***** a fost reprezentat de către avocatul, chestiune probată prin mandatul avocațial anexat la materialele cauzei (f.d. 29) și în strictă conformitate cu art. 96 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată hotărăște să încaseze de la ***** în beneficiul***** suma de 4000 (patru mii,00) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură, judecătorul concluzionează că acţiunea reclamantului de avocatul ***** în interesele ***** împotriva***** cu privire la încasarea sumelor, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 276^2, 276^3, 276^4, 362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată de avocatul ***** în interesele ***** împotriva***** cu privire la încasarea sumelor, ca neîntemeiată.

Se încasează de la ***** în beneficiul***** suma de 4000 (patru mii,00) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***